

Peter de Volder verbindt in de tijd

do 23 feb 2017

DEVENTER - Deventenaar Peter de Volder was vorige week aanwezig bij de prijsuitreiking van de Turing gedichtenwedstrijd. Hierbij kwamen de beste 100 van de 7800 gedichten uit de hoge Rode Hoed in Amsterdam.

Peter moest voor de prijsuitreiking een foto inzenden. "Ik heb een selfie ingestuurd met de oliebollenkraam aan de rand van de stad, die ik in het gedicht heb gebruikt als poffertjeskraam. Ik deed met vier gedichten mee. Twee ervan kwamen bij de laatste 500 en 1 gedicht zelfs bij de laatste 100. Ik veroverde de 58ste plek met 'Kort iets over de tijd'. In 2016 en 2017 werd er ook een gedicht van mij gepubliceerd in Meander", vertelt de Deventer dichter die op 16- jarige leeftijd zijn eerste gedicht schreef.

Inmiddels telt hij 58 lentes en heeft het nodige gepend en gedicht. "Niet allemaal even goed", geeft hij toe. "Ik heb ook periodes gehad waarin ik meer productief was, vooral tussen mijn 40ste en 45ste jaar. Toen schreef ik veel gedichten en verhalen. Ik heb ook rustige periodes.

Vorig jaar heb ik de draad weer opgepakt. Heb toen 150 gedichten geschreven."

Af en toe besloop de Volder het gevoel dat hij er té ingewikkeld mee bezig was. "Moeilijke taal of voor anderen onbegrijpelijke beelden achter elkaar. In 2015 besloot ik toch om door te zetten met schrijven en om het vooral helder en begrijpelijk te houden", zegt hij over zijn besluit. Peter de Volder is geen brooddichter maar schrijft vanuit passie en put zijn inspiratie uit alledaagse dingen. "Het kan gewoon beginnen met een zin die je als eerste spontaan te binnen schiet. Een gedicht in één keer van boven naar beneden neerschrijven, dat lukt mij niet. Er is ook geen vaste vorm voor. Wat is een gedicht? Moet het rijmen? Het is wisselend maar er zit altijd wel een bepaalde cadans in. Wat een gedicht tot een gedicht maakt, merk je als je probeert er iets uit te halen, dan valt namelijk de hele structuur weg. Ik denk niet dat er vaste regels zijn voor dichten zoals vroeger. In 1880 waren de versen met rijm en bloemen. Zelf vind ik dat niet boeiend. Ik vind het belangrijk dat er iets van de tijd wordt weergegeven. Als je alleen over jezelf schrijft is het ook niet interessant. Ik heb geen cursus gevolgd om het te leren. Ik had gedacht dat mijn gedichten direct uit mij leven zouden komen maar dat is niet zo. Toch worden er onbewust wel stukjes met elkaar verbonden want in het gedicht van de tijd staat de poffertjeskraam in de koekstad en de flat in Arnhem, waar ik ook heb geleefd. Ik woon nu al een aantal jaren in Deventer en ik vind het een inspirerende omgeving, vooral de rivier. Je kunt er heel dichtbij komen. Dat is wel mooi", zegt de van oorsprong Brabander.